De beken van Samrée

SAMREE

LENGTE: 13 km

VERTREKPUNT: Aan het kerkje van Samrée, deelgemeente van La-Roche-en-Ardenne in de provincie Luxembourg

AANDACHTSPUNTEN: Een keer moet je een oud en intussen verdwenen pad proberen te vinden. Een zeer steile afdaling over steenslag maakt deel uit van de wandeling. De bevers hebben hier hun speelterrein en zorgen ervoor dat je een paar keer een overstroomd gebied moet zien te omzeilen. Een keer moet je een steile berm opkruipen, door de begroeiing is dit geen eenvoudige opgave en een tuinschaar kan hier van pas komen.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 55/5-6 en 60/1-2 (1:20.000)

Samrée is een hooggelegen dorpje in de Ardennen tussen Baraque de Fraiture en La Roche-en-Ardenne. In de winter is het een uitstekend skigebied. Dit is dan ook een wandeling met een groot hoogteverschil: Samrée is gelegen op 560 meter hoogte en het laagste punt van de wandeling, bij de samenvloeiing van de Ruisseau du Sart en de Ruisseau du Belva, bevindt zich op 300 meter. Dat hoogteverschil moet je overwinnen in de laatste vier kilometers van de wandeling. De klim verloopt grotendeels langs beken.

Samrée is omringd door grote bossen waarin veel groot wild leeft. De bossen van Samrée hebben dan ook een grote reputatie in jagersmiddens. Bevers hebben zich massaal gevestigd in de beken van Samrée. Door het bouwen van dammen zetten deze dieren hele valleien onder water. Daardoor worden sommige valleien ontoegankelijk voor wandelaars. Op andere plaatsen worden wandelaars gedwongen om creatieve en soms avontuurlijke oplossingen te bedenken om de bevervijvers te omzeilen.

In het dorp vind je een stenen fontein waarbij het water uit de mond van een grote vis komt. De uitleg geeft ons de oorsprong van het toponiem Samrée, rey betekent stroom en sam betekent zalm. Alle cafés in Samrée zijn intussen verdwenen maar je kan wel iets drinken bij Cyril Chocolat, een ambachtelijke chocoladefabriek.

BESCHRIJVING

Met de kerk aan je linkerhand loop je helemaal om de kerk en het kerkhof heen. Op de splitsing hou je rechts aan, de stijgende asfaltweg richting Bérismenil. Je laat twee zijwegen rechts liggen en je blijft de stijgende asfaltweg volgen tot op de plaats Les Grands Sarts, bijna helemaal boven. Hier verlaat je de asfaltweg en je slaat op het kruispunt rechtsaf in een veldweg. De kiezelweg loopt langs de bosrand. Bij het einde van het sparrenbos blijf je nog 50 meter de weg volgen en dan sla je rechtsaf, een overgroeid en moeilijk zichtbaar graspad. In de buurt van een bron wordt het pad drassiger. Je blijft met dit pad lang de Ruisseau de Belva volgen. Onderweg zorgen de beverdammen af en toe voor ernstige hindernissen. Af en toe is het even moeilijk om terug op het goede pad te komen. Na meer dan een kilometer langs de beek kom je op een bosweg die links van over de beek komt. Je steekt de beek niet over en je volgt deze bosweg rechtdoor. Na 250 meter kom je in een bocht van de bosweg. De bosweg draait hier rechts een zijvallei in van de Ruisseau de Belva, maar jij moet de bosweg hier in de bocht verlaten. Bij het begin van de bocht neem je aan de linkerkant een oud pad dat nog goed te zien is. Waar het pad vertrekt zie je op nog een oud geel merkteken op een boom. Je volgt hier inderdaad een oude lokale wandeling. Er hangen enkele lintjes in de bomen. Snel volg je de lintjes naar rechts en je wandelt nu in een rechte lijn tot bij de zijbeek van de Ruisseau de Belva. Deze steek je over, er zijn een aantal plaatsen met stenen waar dat gemakkelijk gaat. Aan de overkant volg je het beekje naar beneden. Je laat het beekje naar zijn monding in de Ruisseau de Belva lopen en jij volgt een terreinplooi naar rechts, het oude pad. Je komt vanzelf rechts naast de Ruisseau de Belva te lopen. Kijk goed uit naar een klein spoor dat de de berm oploopt, dat volg je tot op een goed begaanbaar wandelpad dat rechts naast de Ruisseau de Belva loopt.

Na 750 meter kom je bij een leuk brugje over de beek en wat verder nog één en een doorwaadbare plaats. Mogelijkheden genoeg dus om de beek over te steken want je moet aan de overkant geraken. Aan de overkant van de beek neem je het stijgend pad. Hogerop krijg je door een sparrenbos een mooi zicht op de vallei van de Ruisseau de Belva in de diepte. Aan het einde van het sparrenbos laat je een pad links liggen en je volgt het pad naar rechts, iets vlakker nu. Bij een enorme beuk neem je het pad naar links, en je stijgt opnieuw heel stevig. Na het steilste stuk wandel je verder rechtdoor door een zone met jonge boompjes. Je komt bij een kruispunt bij een sparrenbos, hier sla je linksaf in een mooi pad langs de rand van de gekapte zone. Het pad stijgt opnieuw stevig en als je achterom kijkt krijg je mooie vergezichten. Na een halve kilometer wordt het pad vlakker en het loopt het bos uit. Bij een weide heb je een uitzicht op het dorp Bérismenil. Het pad eindigt op een kiezelweg, volg deze kiezelweg naar links. Op een splitsing hou je links aan – eigenlijk is het niet zo belangrijk welke tak je kiest want beide wegen lopen nog een tijd dicht bij elkaar. Aan het einde van een smalle open plek divergeren de beide wegen en hier moet je absoluut de linkse weg volgen. Je volgt nu de bosweg door het Bois du Sart. De mooie weg begint te dalen. Bij een gekapte bosstrook krijg je zicht op de steile helling van de beek Ruisseau du Sart. Hier verandert de weg van karakter: hij gaat over in een smal pad dat heel steil afdaalt tot bij de beek. Je zal tijdens deze afdaling goed geconcentreerd moeten blijven want het pad is zeer steil en niet overal zijn er boompjes om je aan vast te houden. Beneden

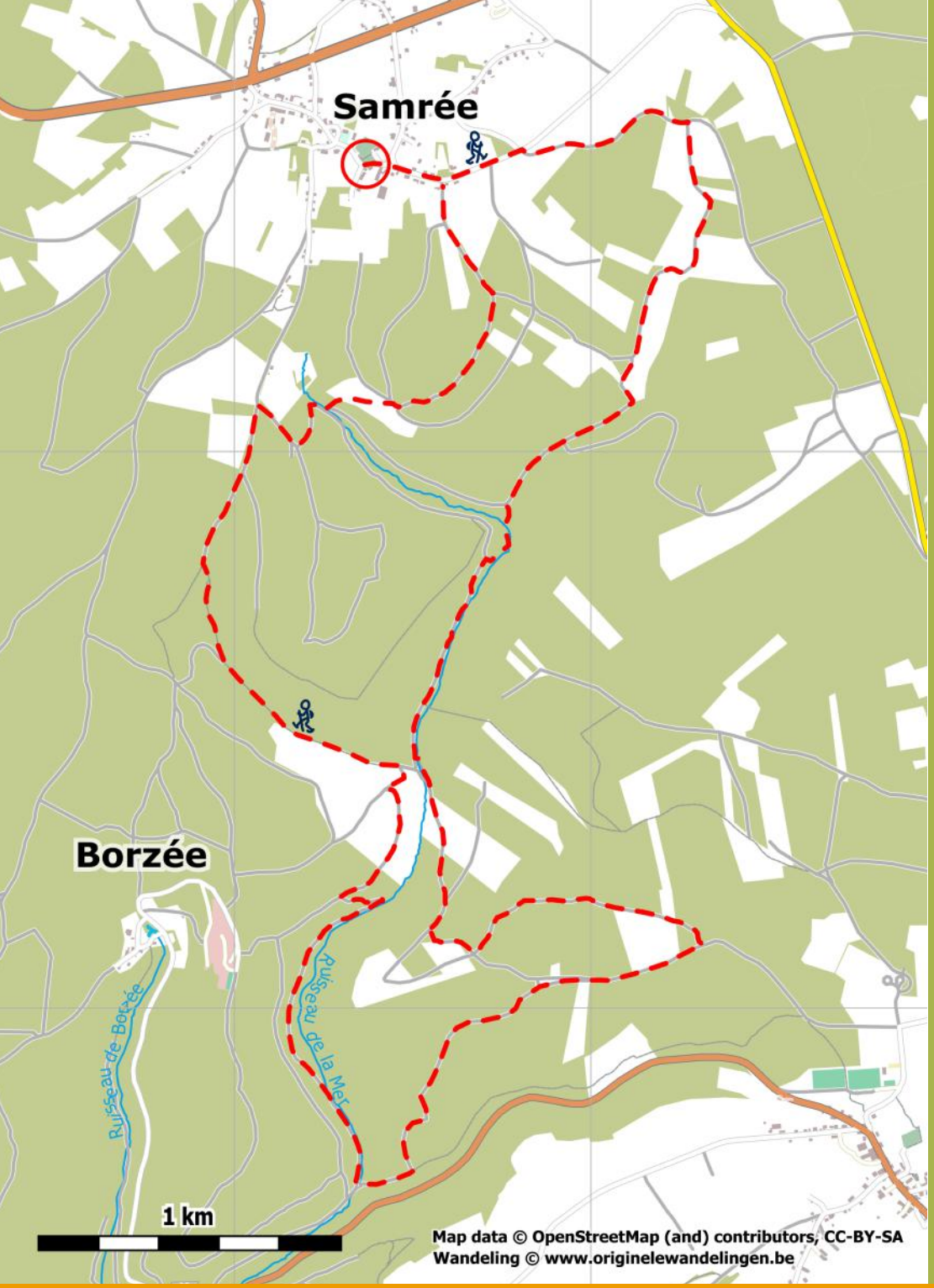

kom je bij de Ruisseau du Sart en je volgt de weg naast de beek naar rechts. Na 400 meter kom je bij de monding van de Ruisseau du Sart in de Ruisseau de la Mer. Je steekt deze laatste beek over via een bruggetje en je slaat onmiddellijk rechtsaf. Deze weg volgt de loop van de Ruisseau de la Mer en wordt niet zoveel meer gebruikt. Na 1150 meter loopt de weg immers vast bij de beek en er is geen doorkomen meer aan want de bevers hebben hier de volledige vallei onder water gezet. Waar je de beek aan de linkerkant echt niet meer verder kan moet je de steile helling aan de linkerkant opklauteren. Wie goed kijkt ziet hier een teruglopend spoor door de netelig begroeide berm. De klim is steil en stekelig maar duurt niet lang want al na een vijftigtal meter kom je op een graspad in de buurt van een loerplaats van jagers. Je volgt het graspad naar links. Je stijgt en komt snel op een prachtig wandelpad met bergallures, volg dit pad naar rechts. Het vlakke pad biedt je mooie uitzichten op de vallei van de Ruisseau de la Mer diep beneden. Het pad eindigt op een ander pad, je ovlgt dit naar rechts en je daalt. Snel maakt het pad een bocht naar links en kom je op een mooi pad naast een beekje, je volg dit pad naar links en je stijgt naast het beekje. Meer dan een kilometer lang volg je dit pad en je moet hierbij honderd hoogtemeters overbruggen. Onderweg splitst zich een keer een paadje naar links af maar je blijft hier het gewone wandelpad volgen. Het pad loopt even door een vochtige zone. Aan het eind van de beklimming kom je op een ander pad bij enkele grote stenen, je volgt dit pad naar rechts richting 'Samrée'.

Je laat een zijweg rechts liggen en je wandelt het bos uit. Het pad leidt je langs een prachtige open vlakte. Op een splitsing bij een houten kruis neem je niet de asfaltweg recvhtdoor maar je neemt de brede bosweg naar rechts. Op de splitsing een beetje verder sla je linksaf. Deze weg leidt je naar de zijbeek van de Ruisseau de Belva van het begin van de wandeling, weet je nog? Je steekt de beek over en je volgt de linkse weg. Maar let op, amper een paar passen voorbij de beek moet je links van de weg een klein spoor door het bos opgaan. Je stijgt even stevig en wat hoger wandel je verder over het boomwortelpad langs de rand van een naaldbos. Het paadje eindigt op een brede weg. Rechtsaf op deze weg en dan heel snel linksaf. Deze weg leidt terug naar Samrée.
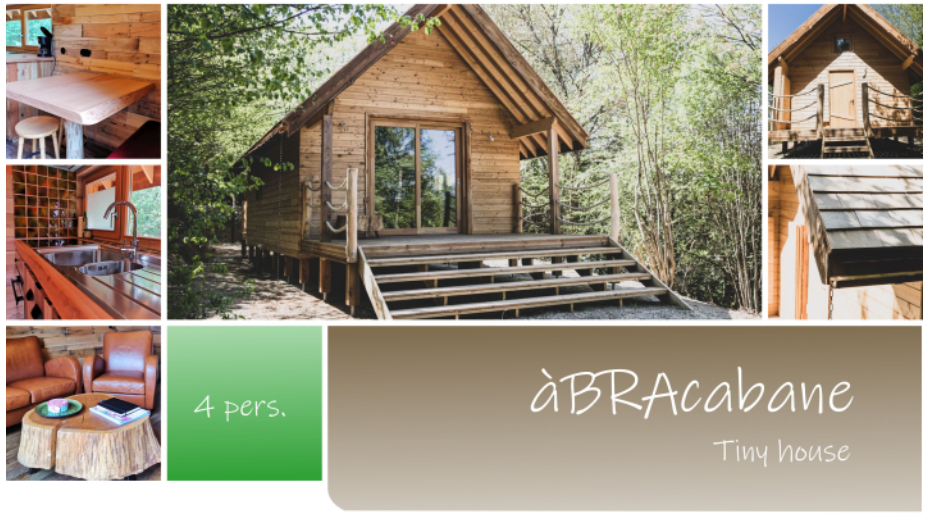
www.abracabane.be